

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 841/2025
02.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Решада Пљојовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К број 9/23 од 07.11.2024. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 број 8/25 од 26.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 02. јула 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Решада Пљојовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К број 9/23 од 07.11.2024. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 број 8/25 од 26.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К број 9/23 од 07.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, те да накнади трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару – на име вештачења од стране вештака медицинске струке, у износу од 8.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, као и да накнади трошкове кривичног поступка сходно одредби члана 262. став 2. у вези члана 264. ЗКП, о којима ће бити донето посебно решење, када висини истих буде позната.

Оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 број 8/25 од 26.02.2025. године одбијена као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА – адвоката Решада Плојовића, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К број 9/23 од 07.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Решад Плојовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 12) – која није прописана одредбама ЗКП, и из члана 438. став 2 тачка 2) и 3) ЗКП, те због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, те због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, члана 423. ЗКП и члана 14. КЗ, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду одредаба члана 395. ЗКП и члана 440. ЗКП, односно на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или му умањити казну која му је изречена.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим (другостепеним) судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА – адвокат Решад Плојовић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, поред осталог, у уводу истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца због повреде закона.

Међутим, у образложењу захтева, бранилац не наводи у чему се наведена повреда закона састоји, односно на који начин је нижестепеним одлукама повређен кривични закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ с тим у вези у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа истицањем да су нижестпени судови пропустили да утврде чињенице од којих зависи постојање кривичног дела, да се из изведених доказа не може јасно утврдити ко је све био актер предметног догађаја и каква је била улога сваког од актера појединачно, изводећи сопствени закључак да је окривљени поступао у нужној одбрани обзиром да му је оштећени први нанео телесну повреду.

Поред тога, изложеним наводима захтева указује се на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и стим у вези наводи да су нижестепене пресуде засноване на нејасним, противречним и нелогичним исказима сведока који су у супротности са материјалним доказима изведеним у поступку, те на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП истицањем да је суд донео погрешну одлуку о кривичној санкцији, јер је пропустио да цени личне и породичне прилике окривљеног у смислу члана 54. КЗ, као и на повреду одредаба члана 395. ЗКП указивањем да је у току поступка суд одбио да изврши увид у медицинску документацију окривљеног, те да је у смислу члана 117. ЗКП био дужан да одреди вештачење на околност одређивања природе повреда које је окривљени претрпео.

Како се изложеним наводима захтева само формално указује на повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се у суштини у вези са овом повредом указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно на повреду одредаба члана 440. ЗКП, док се у осталом делу захтева указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те на повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП и из члана 395. ЗКП, које у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

У образложењу захтева, бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, како у образложењу поднетог захтева бранилац не образлаже у чему се конкретно ова повреда закона огледа, то је Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, те обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са свега изложеног, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић